

Sygnatura akt IV Ka 289/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Waldemar Majka
Protokolant :	Ewa Ślemp

przy udziale Jolanty Siwik-Ważny Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2014 roku

sprawy **B. B.**

oskarżonej z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 18 lutego 2014 roku, sygnatura akt II K 1310/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uchyła orzeczenie ujęte w punktach II i III jego dyspozycji o warunkowym zawieszeniu wykonania kary i obowiązku naprawienia szkody;

2. wymiar kary pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I jego dyspozycji obniża do 4 (czterech) miesięcy;

II. zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt: IV Ka 289/14

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Wałbrzychu wniósł akt oskarżenia przeciwko B. B. oskarżając ją o to, że:

w okresie od 1 lutego 2012 r. do 28 sierpnia 2013 r. w W., woj. (...) działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu dokonała kradzieży energii elektrycznej powodując straty w wysokości 1596,63 złotych na szkodę (...) S.A. Oddział w W.,

to jest o czyn z art. 278§1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk.

Wyrokiem z dnia 18 lutego 2014 roku (sygnatura akt II K 1310/13) Sąd Rejonowy w Wałbrzychu:

I. B. B. uznał za winną popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 278§1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 278§1 kk wymierzył jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 5 (pięciu) lat;

III. na podstawie art. 72§2 kk zobowiązał oskarżoną do naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. Oddział w W. kwoty 1596,63 zł w terminie 8 (ośmiu) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku;

IV. zwolnił oskarżoną od uiszczenia kosztów sądowych poniesionych w sprawie, wydatki zaliczając na rachunek Skarbu Państwa..

Apelację od powyższego wyroku wywiódł prokurator, zaskarżając wyrok w części orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonej zarzucając:

Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na przecenieniu wartości dowodowej przyznania się przez oskarżoną do popełnienia zarzuczonego jej czynu i wyrażenie chęci podjęcia leczenia odwykowego skłania do łagodniejszego potraktowania jej zachowania, co w ocenie Sadu uzasadniało zastosowanie wobec niej dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności, podczas gdy prawidłowa ocena okoliczności popełnienia przedmiotowego czynu, a w szczególności premedytacji z jaką działała oskarżona, wcześniej karana za identyczne przestępstwo, wskazują na brak pozytywnej prognozy kryminologicznej w stosunku do oskarżonej oraz konieczność orzeczenia względem niej kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, a podnosząc wskazany zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie kary 4 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego jej zawieszenia.

Sąd okręgowy zważył:

apelacja jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Rozpoznając podniesiony w apelacji przez skarżącego zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego orzeczenia zgodzić należy się ze skarżącym, iż brak jest podstaw do zastosowania w niniejszej sprawie wobec oskarżonej B. B. instytucji określonej w art. 69 kk. Na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary zasługują jedynie sprawcy, co do których istnieje pozytywna prognoza resocjalizacyjna na przyszłość. Dotychczasowa postawa i sposób życia muszą zatem wskazywać na to, że pomimo nie wykonania kary zostaną osiągnięte cele kary, a w szczególności sprawca nie powróci na drogę przestępstwa. W niniejszej sprawie stwierdzić natomiast należy, iż postawa, warunki osobiste oraz sposób życia oskarżonej B. B. przeczą takiej tezie. Nie można bowiem pominąć, iż oskarżona była już wcześniej karana sędownie za popełnienie przestępstwa z art. 278 § 1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk wyrokiem z dnia 22 listopada 2012 roku na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania co jednakże, jak pokazuje niniejsza sprawa, nie wpłynęło na zmianę sposobu jej postępowania. Popełnienie kolejnego przestępstwa przez oskarżoną B. B., co należy zaznaczyć w okresie próby świadczy o nieskuteczności wcześniej orzeczonej wobec wymienionej kary wolnościowej oraz sprzeciwia się przyjęciu pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Z pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, iż sąd rejonowy jakkolwiek dostrzegł okoliczności obciążające oskarżoną w tym zwłaszcza fakt, iż wymieniona była już uprzednio karana sędownie - zauważając, iż oskarżona w swym zachowaniu przejawia upór w powrocie do przestępstwa, gdyż krótko po ujawnieniu jej poprzedniego zachowania przestępnego ponownie dokonała nielegalnego podłączenia prądu - to jednakże przy wymiarze kary zbyt duże znaczenie nadał złożonej przez oskarżoną w toku wywiadu środowiskowego deklaracji odnośnie zamiaru podjęcia leczenia odwykowego co powoduje, iż z przedstawioną w powyższym zakresie argumentacją nie można się zgodzić.

Z uwagi na uchylene orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności koniecznym stało się także uchylene orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody nałożonym na oskarżoną na podstawie art. 72 § 2 kk, a ponadto obniżono wymiar kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonej do 4 miesięcy uznając, iż kara pozbawienia wolności w tym wymiarze jest współmierna tak do stopnia społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżoną, nie przekracza stopnia winy jak również spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze, a nadto przyczyni się również do kształtowania świadomości prawnej w społeczeństwie.

Z tych też względów orzeczono jak w wyroku.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, należnych Skarbowi Państwa, orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalniając oskarżoną od ponoszenia tych kosztów zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.